

LECTORIBVS IESVM CHRIS-
tum saluatorem in veritate quærentibus,
Robertus Stephanus.

Non ignoravi hætenus quantum inuidiæ
passim apud multos bonos viros meus è
Gallia discessus sustineret. Imò antequã migra-
rem, hoc mihi sæpe in mentem venit, passim à
plerisque factum meum damnatũ iri: non solùm
quòd deserta patria aliò concessissem, sed quia
solum vertissem cum publici boni iactura, &
erga Regẽ, à quo tã liberaliter fuerã tractatus,
parum gratus fuisset. Nam mihi valde hono-
rificum erat, quòd me Rex typographũ suum
constituere dignatus, semper præsidio suo texit
cõtra omnes inuidos ac maleuolos, nec cessauit
modis omnibus benignè iuuare. Quia autẽ li-
terarum studijs vtilem operã per multos annos
nauaui, cursum illum temerè, & sine maxima
necessitate abrumpi nõ decuit. Accidit tandem
quod timuerã: sparsi sunt varij de me sermones:
vix decimus quisque fuit qui non odiosum de
me iudicium faceret. Silui tamen interea: quia
malebam falsa infamia me ad tempus grauari,

a.ii.